

Zamyslenia na týždeň po 2. pôstnej nedeli 21. 2.

Nedeľa 21. februára 2016

2. pôstna nedeľa

Text: J 3, 14 – 21

¹⁴A ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený aj Syn človeka, ¹⁵aby každý veriaci mal v ňom večný život. ¹⁶Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. ¹⁷Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil. ¹⁸Kto verí v Neho, nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodného Syna Božieho. ¹⁹A v tom je súd, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia väčšmi milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. ²⁰Každý totiž, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo. ²¹Ale kto činí pravdu, ide na svetlo, aby jeho skutky boli zjavené, pretože sú v Bohu konané.

Piesne: ES č. 108, 493

Zamyslenie nad Božím slovom:

Zlyhanie, omyl, chyba... Kto z nás ešte nikdy v živote nepočul tieto slová na svoju adresu? Sami osebe by možno neznamenalí nič tragické, keby sa konkrétne netýkali našej osoby a k tomu neprinášali aj nutnosť niesť dôsledky nášho konania. Nepomôžu žiadne ospravedlňujúce slová, musíme niesť zodpovednosť. Zažili sme už takúto situáciu? Potom sa stane, že v tom najhoršom zrazu príde úľava, odpustenie, všetko sa dostane do správnych koľají, dokonca nemusíme znášať žiadne postihy. Pocit záchrany je vtedy neopísateľný. Pri opise týchto pocitov si uvedomujeme, čo Boh urobil pre nás. Slová „*Lebo tak Boh miloval svet...*“ pozná každý z nás. Dokážeme však vnímať dôsledky Božieho konania pri nás? „*Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil.*“ To, čo Pán Boh pre nás urobil, je zázrak, úľava; každý deň máme minimálne tento dôvod na radosť. To je zároveň impulz a zdroj k úprimnosti, k nasledovaniu Pána Ježiša Krista, k prijatiu svetla aj k odovzdávaniu svetla. Aké svedectvo vydávame svojím životom? Závažné sú slová Pána Ježiša: „*Každý totiž, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo. Ale kto činí pravdu, ide na svetlo, aby jeho skutky boli zjavené, pretože sú v Bohu konané.*“ V čase, keď vo svete zažívame neúprimnosť, tajnosť, metódu podrazov a širokých laktov, sa nám možno tieto slová zdajú nereálne a utopistické. Žiaľ, i mnoho kresťanov prebralo túto formu správania s presvedčením: keď môžu druhí, môžem i ja. Neraz sa potom úprimný život viery považuje za naivnosť a mnohí sa aj v spoločenstve veriacich stávajú terčom posmechu. I v tomto pôstnom období premýšľajme nad svojimi životmi. Dostalo sa nám Božej milosti. Prijali sme dar spasenia. Vyravajme v zápase o posvätenie. Prosme v pokore o to, aby sme boli tými, ktorí konajú skutky lásky, aby bolo naše konanie svedectvom a dôvodom oslavy nášho Otca, ktorý je v nebesiach. Amen.

Modlitba:

Otče náš nebeský, ďakujeme Ti za milosť, ktorú si nám preukázal vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. On niesol trest za náš pokoj, On vytrpel to, čo sme mali vytrpieť my. Nesmierna je Tvoja láska k nám, hriešnym ľuďom. Odpusti nám, Pane Ježiši Kriste, ak na Teba a Tvoje slovo zabúdame a vo svojich životoch konáme podľa vzoru tohto sveta. Pomôž nám, aby sme svojím konaním vydávali svedectvo o Tebe a boli soľou pre tento svet. Amen.

Mgr. Lívia Lichancová, zborová fárarka v CZ ECAV Brezová pod Bradlom (MYS)